

TORONTÁI

VEGYESTARTALMU HETILAP.

1875.
Negyedik évfolyam.

24-ik szám.

Csütörtök, június 17-én.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása: „Pestvárosánál” 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 kr. számitva — minden nyelven fölvetve a kiadó hivatalban. Kérjük az igaztatói díjakat az igaztatóval együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai: a háromhasos petitsor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beíratásért 30 kr.

Kiadóhivatal: Pöitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskerekben, hova az előfizetési pénzek és igaztatói díjak küldendők.

A választások előtt.

A választási mozgalmak most már országsszerte, így tehát megyénkben is megindultak s kisebb nagyobb érdekelt-séggel javában folynak; azt tapasztaljuk, hogy nem egy kerületben két, sőt három szabadelvű párti jelölt áll egymással szem-között és ez ellen nem is lehet ott kifogásunk, hol ellenzéki jelölt nem lépett fel, de a hol ez megtörtént, vagy pedig meg fog történni, ott a választók belátásától és hazafias érzelmétől méltán elvárjuk, hogy az ügy diadalát tartván szem előtt, azon jelölt körül fognak csoportosulni, ki a választók többségének bizalmát bírja, ne-hogy a beállott szakadás folytán az el-lenzéki jelölt esélyei növekedjenek, meg vagyunk arról is győződve, hogy ily esetben a szabadelvű párt központi vá-lasztmánya is megteendő kötelességét s a közvetítő szerepét magára vállalva, min-dent el fog követni, hogy a választók egy jelölt körül csoportosuljanak.

A napilapok nem egy hirt regisztráltak már az itteni választási mozgalmakról s az egyes kerületek jelöltjeit is megne-vezték, némelyike ezen híreknek való, de nem egy ezek közül téves; mi eddig hallgatunk, mert mind addig, míg a vá-lasztók megállapodásra nem jutottak s míg leginkább oly jelöltek szerepeltek, kik önmagukat léptették fel, de a vá-lasztóknál rokonszenvre nem találván, egész esendben ismét leléptek, a dolog-hoz szólni nem akartunk, mert t. olva-sóink tőlünk, mint a kik feladatunkul Torontálmegye érdekeinek képviselését kitéztük, joggal megvárhatják, hogy azon hírek, melyek lapunkba felveszünk, alapja is legyen, és hogy ne kegyes óhajások zengedezésével áltassuk olva-sóinkat, hanem hogy oly tényeket hoz-zunk, melyeknek valóságáért a kezes-séget elvállalhatjuk.

Miután pedig most már a megyében előfordult választási mozgalmakra nézve tájékozva vagyunk és az egyes jelöltek kilátásait is meg lehetős alaposan meg-bírálni, a megyénkben lévő választó-kerületeket sorban felemlítendjük s az azokban felmerült jelöltek megnevezve, egyuttal az illetőknek kilátásaira nézve is elmondandjuk véleményünket.

Nagy-Becskerek városában a sza-badelvű párt megalakult, de jelölt még nem lett forma szerint felleptetve, eddig két nevet hangoztattak a választók, az egyik Balás Frigyes, elleméri birtokos, a lap szerkesztője, a másik Dr. Demkó Pál, helybeli ügyvéd, vannak itt olyanok is, kik a város érdekében egy országos tekintélynek felleptetését óhajtották, de ezen nézetüket érvényre emelni nem voltak képesek, marad tehát a két jelölt, és a pártválasztmány megbízást kapott, miszerint azon esetre, ha több szabad-elvű párti jelölt ellenében ellenzéki is fellepne, a szabadelvű párti jelölt kö-zött az egyetértést létrehozni törekedjék.

B.-Szt.-Györgyi választókerület-ben a szabadelvű párt jelöltje Dániel Ernő, elleméri birtokos, ki a mult országgyű-lésnek is egyik igen derek, ritka szor-galmu tagja volt s a ki, mint az adó-ügyi bizottság előadója az éjjel nap-pallá téve, fáradozott, eddig ellenjelölt nélkül áll, megválasztatása valószínűleg egyhangu lesz.

A párdányi kerületben az eddigi képviselőnek pártkülönbség nélkül egy-aránt tisztelt Nikoltis Sándornak egy-hangu megválasztatása bizonyosnak mond-ható.

A zichydorfi választókerületben Dániel Pál, a ki ezen kerületet 1848. óta folyvást, tehát már öt országgyűlésen képviselte s mint elnök az osztályokban buzgó munkát, — választóinak be-számolt, mint szabadelvű párti jelölt is-mét fel lett léptetve s minthogy e kerü-letnek értelmisége mellette van s a vá-

lasztók nagyobb részének bizalmát is bírja, megválasztatása biztosnak tekint-hető, ellenébe Rill József, volt tanárt a „Fr. B.” szerkesztőjét emlegetik néhány községben, de nem tudjuk, hogy mily programmal mellette.

A zombolyai választókerületben ezen kerületnek eddigi képviselője a köz-tiszteletben álló br. Liphay Béla választóinak beszámolt, a nemes bárónak szá-mos személyes tisztelői őt újra kijelölni óhajtották, de ő a jelöltséget e kerület-ben el ne fogadta. A szabadelvű párt ezen kerületben jelöltül Hieronymi Károly közlekedésügyi államtitkárát kérte fel és nyerte meg, ki eddig ellenjelölt nélkül állván, bizonynyal meg is fog választatni.

A billéti kerületben a megyének volt főjegyzője s az utolsó országgyű-lés a képviselőháznak egyik jegyzője, Huszár Imre, választóinak beszámolt, a jelöltség elvállalására újból felkérve, azt elfogadta s minden valószínűség szer-int ismét meg fog választatni, habár ellenében Röser Miklós volt képviselőt, jelenleg pesti kereskedelmi magán-iskolai igazgatót, és Friedrich Jakab perjamosi községi jegyzőt, kik mindketten szinte szabadelvű pártiak, emlegetik.

Bánát-komlósi kerület: ezen kerületben az eddigi képviselő Dániel Béla választóinak beszámolt s a jelöl-tésre újból fel lett kérve, de még eddig határozott választ nem adott, a választók egy része a szabadelvű párti Dr. Erling Miklós, kikindai kir. törvényszéki bírót, kérté fel s eddig csakis ő lett határo-zottan felleptetve, habár ama kerületben a volt képviselő, valamint Urbán Gyula, t.-becsei birtokos, és azelőtt volt or-szágyűlési képviselő neveit is emlegetik, kik mindketten szinte szabadelvű pártiak.

A nagy-szent-miklósi kerü-letben az eddigi képviselő Bogdán Vince választóinak beszámolt és kijelentette, hogy a szélsőjobb elveit vallja, fel lett-e mint ezen párt jelöltje léptetve, arról nincsen biztos tudomásunk, de arról ér-tesültünk, hogy a szabadelvű párt Rónay János volt képviselőt óhajja e kerületben jelöltül felleptetni, ki ezen kerületben nem volt járásbeli oly nagy népszerű-séget tudott magának szerezni, hogy azon esetre, ha a jelöltséget elfogadja, nagy többséggel fogja megválasztatni.

O-bessenői kerület: Itt a volt képviselő Balogh János többé fel nem lépven, a szabadelvű párt két jelöltet emleget Dr. Sággy Gyula, egyetemi ta-nárt és Sváb Károly, csókai népbirtokos, ellenzéki jelölt eddig nincsen a kerületben, s a szabadelvű párt is csak f. hó 20-án fog forma szerint megala-kulni, midőn talán a két személyes párt is — a közbenjött félreértések kiegyen-lítése mellett egy jelöltben fog megállapodhatni, különben az eddig hangoztatott két jelöltől csakis szépet és jót mond-hatunk.

A pancsovai választókerület vi-szonyai sajátságosak, ezen választóke-rülethez Pancsova város, a torontali vég-vidék 4, s a temesi végvidék 1 járása tartozik, a szabadelvű párt Pancsova városban valamint a végvidéki járások-ban is megalakult, de jelölt még nincsen, és pedig azon okból, mert a megyei szabadelvű párt óhajtotta volna, hogy egy oly jelölt léptetessék fel, ki határo-zottan szabadelvű párti, jó hazafi, de kinek felleptetése a végvidéki és pan-csovai szerbek megnyugvásával is talál-kozzék, hogy így valahára megszűnjék ott a nemzetiségek közötti egyenetlenség és véget érjenek ott a surlódások, de a pancsovai szerbek bizván szám szerinti többségükben és prófétaiktól megkapván maguk tartására nézve a rendeletet — a nekik nyújtott kezét visszautasították és ismét Polit mellett fognak actióba lépni, ám haladjanak a megkezdett uton,

ők fogják a következeceket érezni, saját népük, ha egyszer felébred, fogja fe-léltük kimondani az itéletet, a szabadelvű párt pedig, habár jól ismeri a választók számarányát, egy hazafias érzelmű jelöltet minden esetre fog felállítani.

APRÓSÁGOK.

Pétervár egyik elsőrangú vendéglője nagy termében hat előkelő tiszt vígan pezsgőzött. Egy szomszédos asztalnál egyszerű kaftában, igénytelen külsejű ember liquerőzött. A fényes öltözött tisztúfiak egyremást el-csebzék a szegény „pálinkázó kaftánost” és durrogattak pezsgós palackjaikat. A kaftános végre nem állhatta a sok élezelődést, megvető mosolylyal felelt a tiszt-uraknak, s magához inté a pinczért. A pinczér csak innel-ámmal ment hozzá.

— Hozzon tizenkét palack finom pezsgőt mondá: A pinczér elbámolt.
— Nos hallottad? Tizenkét palack finom pezsgőt!
A pinczér elhozta a kívánt tizenkét üveget.
— Hozz egy mozdó tálat!
A pinczérnek szeme, szája táva maradt.
— Hozz egy darab szappant.
A pinczér elhozta a mozdótálat és a szappant.
— Önts a pezsgót ebbe a mozdótáliba, és mosd ki benne a zsebkendőmet! Ha netán még kellene hozzá egy pár üveggel, hozasd ide, és vond le az arat ebből az ezer rubelből! A mi marad, az a tied. Légy ur. Itt a pálinkám ára.

A kis emberke odavetette a ruubeleket és gúnyos mosolylyal távozott. A tiszturaknak mód nélkül rösteltek a dolog, mert ők azal az egy-két üveggel is adósak maradtak.

Az orleansi püspök következő prédikációt tartott a francia nőnek: „A párisi nő minden nevezetes szinész és paripa névtudja. Az opera és Varietés színháznál nincs senki, a kit ne ismerne. A löversenyeknél tudja a fogadás szabályait, de ép oly keveset ért a könyhaszabályaihoz. A szakácskönyv nem kenyerre, a évtárusnóket fölkeresné a pokol fenekén is, de a templomba be nem néz, még ha szomszédságba van is. Mulatni csak a magához hasonlókkal, és könyvéverü frivol fiatal emberekkel szeret. Művészet, politika, tudomány, ismeretlenek előtte, mint egy föl nem fűd-özött világrész. Utálja a komoly, értelmes férfiakat, kiknek művelt társaságában majdnem halálra unja magát. Ajándékokat és mézes szókat egyiránt befogad fiókja és kebele, a tiszta szerelme nem kell neki. Fi-donc! Ha hűségéről beszélnek előtte, jól nevet, mint kis gyermek a dajkamesén.” — A püspök úgy látszik sokat tanulmányozhatta a párisi nőket, hogy ily rész-letes jellemrajzot tud adni róluk.

Szokásban volt régebben, hogy a nemzeti színház elsőbrendű tagjai játék után feltarisnyázza magukat, neki-neki indultak a svábhegynek; ott reggelig mulatoztak, s a kinek dolga volt, másnap már megjelent hűségeseen itthon a próban.

Egy ily karaván indult el egy előadás után, persze nyáron és gyalog. Bor, savanyúvíz, hus, sajt, szalámi, kenyér, tea, rum s több eflével terhelten, vivén magukkal egyszersmind egy-egy szegényebb sorsu nemes leventét, vulgo: kardalnokot, a ki az elemősiát vigye.

A menet rendezes mesék, adomák és élezelések közt haladt előre, keresztül a hidon, a budai váron át (még akkor nem volt alagút) egészen a vérkápólnáig, melynek árnyékos tövében, ama nevezetes hét szilvafa lombjai alatt pihentek fél órát, előre küldvén két vá-lasztott szakácsot, a gulyásus s más lábatlan jószágok mihamarábbi elkészítésére. Az alkalommal is így történt, a miről most szó van.

Kipihenvén ma ukat, az „induljunk”-ra mindnyá-jan felálltak, kivéven Szigethyt, kit az álom meglepett, s gyökkinteni akart egy piezit.

Az idő már éjfél felé járhatott, mivel hogy ős Budán csupán egyetlen egy ablakban volt világ, átellen a kápolnával, alig 50 lépésnyire a pihenő karavántól, a hol is egy ezredes vagy örnagy sétálgatott szobájában s pipafüsttel űzte tovább az éj unalmas óráit, a mi a karavánnak feltűnt.

Denique: Szigethyn kifogott az álom. A többiek nem akarták ott hagyni, de Réthy, ki ilyen alkalmak-nál rendszeren egy flintát vitt a színházról magával, meg-indult az elemősiás hidalókkal. „No ha nem jön ked-vés komám — mondá — itt marad kend; én az ele-séget nem hagyom fegyveres erő nélkül, nehogy valami „szabadkómives” megdézsmálja itt a vizmosásban.” Mondá, s azzal elment.

Mit gondol, mit nem? pár percz mulva visszatért, keményen megtámadván Szigethyt, s a még ott heve-rész többiek mulatságára elkezdett disputálni vele. — Tehát nem jön kend? — Nem. — Nem? fogadjunk, hogy esze nélkül jön kend mindjárt.

Tudták a czimborák, hogy valamin tőri a fejét Réthy, mert ilyen esetben nem szokott tréfálni, de hogy mit szándékozik tenni, azt nem is gyanították, s mind felálltak.

„Riktáj! szedje fel mindenki holmiját!” szólat meg Réthy Miska. „No hát jó éjszakát, kedves komám, mi megyünk!”

Ezzel kapja a flintát: Puff! . . . Csin . . . Csin . . . Az ezredes ablaka összezúzza csörönöpöl a kövezetre . . .

Az ezredes tolvajt, raubert, zsványt, segítséget ordítva, sakramentirozik . . . a karaván pedig a hány, anyiféle járatan uton, ki merre lát vízi az irhát, legelől Szi-gethy, de úgy ám, hogy még a győri insurgens vitézek sem érték volna utól.

A máskor 40 percznyi ut meg volt téve 10 percz alatt, s a mi megfoghatlan, visszafelé egy sem futott. Mindegyik megkerült, ki előbb, ki később. Szi-gethy legelől alig libegve.

— Üsse meg a menykő kenet, komám, hát nyul vagyok én, hogy így megszalsaszon?
— Mondtam, ugy-e komám? hogy esze nélkül eljön kend?

Azután ittak egyet, s a legközelebbi eszimig szent volt a békesség. „N. H.”

X. asszony valóságos pokolla teszi férje életét, s e mellett az ily Xantippák rendes szokasaként még ő adja ki magát áldozatnak, és terjeszti férje ellen a legborzasztóbb rágalmat.

Egyszer a rendőrség elé idéztette jámbor férjét, azzal vadolván, hogy meg akarta őt mérgezni.

— Mit szől ön e vádra uram? Kérdé a biztos.

— Semmit, viszonzá a férj. Kérem a tényálladék megállapíthatása végett az állítólag megmérgezett test-nek felboncoltatását elrendelni.

Az 1867-ki miniszterium, mint tudjuk, nagyra volt vele, hogy egy nem-nemes is van tagjai között. Horváth Boldizsár volt a miniszterium „demokratikus voltának” élő képviselője. — Es mi tagadás benne, maga is büszke volt rá, hogy nemes — kutyabőrre.

Történt azonban, hogy egy nagy család csapás érte az igazságügyminisztert, édes atyjának halála. Hor-váth Boldizsár az apja után maradt írásokat egy alkalmal-mal átnevezén, köztük egy teljesen kifogásmentkü nemeslevélre akadt, melyben fekete betűkkel fehérgementen meg volt írva, hogy családja már a század elején elvesztette azon becses privilegiumát hogy — nem nemes.

Horváth egy alkalommal el is beszélte az esetet miniszterteránsáinak.
— No lám, — jegyzé meg gróf Mikó — ekkor hát te sem vagy különb ember nálunknál!

A kataszter.

Tudjuk, hogy polgártársaink közül sokan még mai napig is bosszankodva emlékeznek vissza az ötvenes évek „földköstölőira”, kiknek köszönhetik nagy részben, hogy bir-tokaiik oly óriási adóval vannak terhelve.

Nem is ok nélkül; a cél, a birtoknak akép eszközlendő megadóztatása, hogy ez a tiszta jövedelemhez aránylag történjen: igen nemes volt, de mint minden törekvés, az ön-kényuralom embereinek kezében, rosszra vált.

A kataszteri munkalat nem új, már II-ik József császár is megkísérlé ennek keresztül-vitelét egy pátense állal, mely azonban tudjuk, hogy nem sikerült.

Az ötvenes évek e nemü munkalata si-került ugyan, de nem volt benne köszönet, oly hibásan eszközöltetvén ez, hogy míg egyes kisebb birtokosok birtokait aránytalanul ter-helte, a nagyobbakét sok helyen és gyakran minden adófizetés alól felmentette.

Jól tudjuk, hallottuk, hogy polgártársaink egy része ma is visszaríad ezen munkalattól, épen azért tartjuk kötelességünknek ezt ille-tőleg fölvilágosítással szolgálni.

A jelen kataszteri munkalat célja, hogy a földadófizetést az egész magyar államban akép eszközölje, hogy ez a köztelherviselés elvén megfeleljen, s míg ez által az állam szükségletei fedezésére új adójövedelmi forrásokat nyit: más részről az okszerűbb földmi-velést is előmozdítván, a mezőgazdasági hitelnek is szilárd alapot teremtsen.

Hogy ez utóbbi nincsen, minden lépten nyomon tapasztaljuk; tudniillik, hogy míg II-ik osztályu tanyaföldekre is kapunk a földheli-intézetűtől, és más szolid pénzintézetekből köl-csönt: addig réti földekre, melyek pedig a legtermékenyebbek, a legjövödelmezőbbek, vagy épen nem, vagy csak kivételesen nyerhetünk némi kölcsönt, azért, mivel a réti földek, az ötvenes években eszközölt földbecsések al-kalmával, mint víz alatt álló nullföldek voltak feltüntetve; így voltak ezek megyénkben, így voltak másutt is, s ennek eredménye, hogy a leggazdagabb s legtermékenyebb talaju réti földek mind e mai napig semmi adót nem fizetnek.

Ideje, hogy ez jövőben máskép történjék, hogy minden a földmivelési áskhoz s jövedel-méhez aránylag legyen megbecsülve és adó alá vonva, hogy a nagyobb földbirtokos az ezer meg ezer holdak tulajdonosa, épen úgy fizessen birtokához aránylag mint a két-három hold birtoklója.

Az 1875. VII. törvénycikk, midőn e munkalat keresztülvitelét elrendelte, míg az állam megsokasodott, szükségének fedezésére új és igazságos jövedelmi forrásokat akart nyitni: a földbirtokosnak nem csak jogokat, s

(108-3)
gonási állomás
gyar és német
ettségen kívül
ponta legalább
500 frtbl álló
egy 300 frtra
zetségi okmá-
egyház gond-
kath. egyház-
essy László,
nök
nynyal
ositást szóval
s István.
kévét
etekben az
urassági csész
(89-3)
en!
TE
gált, mérög-
artalmatlan
TE
ri bört min-
t, utóbajok-
s ifjuságot
sante na-
egygyel az
re cörzsil-
tan tapasz-
atos hatás.
és himlő-
visszante
ört fshéri,
lit logróvi-
nájfolokak,
nden tisztá-
án elhatá-
re csnpán
hír „Ra-
kr.
EN:
I.emel.
artás bir-
94-50”
ég tudlára
és nagy
(dchány-
divatosabb
I
ezentül is
latt marad.
ocsigyár
lése miatt
udvari
(104-3)
a lász-
n szabad
tik.
bérőség.
4 ft. 70 kr.
3 ft. 50 kr.
3 ft. 50 kr.
3 ft. 50 kr.
3 ft. 50 kr.
4 ft. — kr.
4 ft. 50 kr.
4 ft. 50 kr.
5 ft. 50 kr.
11 ft. — kr.
13 ft. — kr.
3 ft. — kr.
2 ft. 60 kr.
1 ft. 50 kr.
vívét mellett
(71-10)
kerelen.

nagy befolyást engedett a munkálatnál, de egyszerűségeket is rótt rá.

A fennebb is hivatolt 1875-ik évi VII-ik törvényzikk azt rendeli, hogy az országos kerületi és megyei bizottságokon kívül az adókatászat kereszttulajteleki tekintetéből minden községben egy 6, — ha pedig valamely község területe igen nagy lenne, egész 9 tagból álló bizottságot kell alakítani.

Megyéinkben ez már a legközelebbi közgyűlésen megalakított, és a megyékre szóló kinevezések is nyilvánosságra hoztattak, melyekben teljesen megbízhatunk.

Ezzel egyidejűleg fölemlítjük e következő műveleteket.

1. A községi bizottságnak már kezdetben nemcsak a helyszínelési teendők s közreműködések, de az adótelevények körül igen fontos és szükséges teendők vannak; nevezetesen a pénzügyi közegek ez alkalommal csak is a községi elöljárók, bizottsági tagok, és érdekeltek befolyásával fogják az illető birtokivet elkészíteni.

2. Miután az előleges munkálatok ellen a kincstár és az érdekeltek felek részéről fölszólamlásnak van helye, ennek eszközölhetése végett az adótelevények és birtokíveket a községi elöljáróságok teszik közszemlére, s a felszólamlási bejelentéseket ugyancsak ők veszik fel, s terjesztik az illető járási bizottságokhoz.

3. Az osztályba tartozás csak is a községi bizottságnak, és ha az illető földbirtokos jelen van, vagy magát képviselteti, ennek is meghallgatásával, mindig az illető községben hajtják végre.

4. Nem csekély befolyás és teendő várakozik a községi bizottságokra, a mintatervek kijelölése, ellenőrzése, megírása, s a minőségi osztályok fokozatainak megállapításánál is, mi annál fontosabb, minthogy ennek a helyviszonyok szerint mindenütt különbözőnek kell lenni, a szerint, a mint fekvő birtok jövedelmi mérve mutatja.

5. A földadó sorozati munkálatok nyilvántartása és ellenőrzése is első sorban a községi elöljárókat illeti. Ezen kívül a közszemlére kitélt sorozati munkálatok épségben és tisztántartásáért is az elöljáróság felelős, és ebbeli mulasztása miatt netán szükségessé válhat munkajuttatás költségét is tartozik viselni.

6. A fölszólamlási esetek szintén több oldalról veszik igénybe a községi elöljáróság figyelmét és tevékenységét, a mennyiben minden fölszólamlás azon községi elöljáróságnál jelentendő be, melynek határában a fölszólamlás tárgyát képező földrészt fekszik.

A kataszteri munkálatok megkezdésénél, folytatva ismertetni fogjuk a teljesítendő feladatokat és teendőket.

H. M. V.

Községek, szegényügy és gyarmatok.

Hazánknak van több ezer meg ezer holdra menő fekvő földbirtoka, mely az állam tulajdonát képezi, de hasznot nem hajt, mert vagy haszonbérlet kezebe jutott, vagy a hol házilag kezeltek, lelkiismeretlen sáfárokodók prédájának van kitéve. Ezek államháztartásunk jelenlegi zilált viszonyai mellett ugyan megvárhatatlanok; de előtünk mind a jelen, mind a jövőre nézve sokkal áldásosabb, intenzívebb és mélyebb hazaszeretettel fakadó cselekedetek tetszenék, ha ezen államjövők elharmadodott, könnyelmű megfontolatlansággal el nem idegenítették, hanem ha egyáltalán meg nem tarthatók, törekedne a kormányzó testület, hogy azokat, ha más módon nem, még pénzügyi operációk útján felvett kölcsönökkel is mindenféle szükséges gazdasági szerekkel beru-

házná s elkövetne mindent, nem ugyan egyszerűen, hanem előbb egyik uradalomban kisebb mérvben, később nagyobb mérvben a többiekben, hogy a haza egyéb községeiből vállalkozó családokat vagy egyeseket, a kik családokat alapítani hajlandók, egy ilyen uradalomban letelepítsen. O szssa fel közöttük keresetük- és munkaerejükhez mért arányban a földet és ahoz beszerzett gazdasági czikkeket. Erősen meg vagyunk győződve, hogy sokan készek volnának, mind maguk, mind utódaik nevében, a részükre osztályrészt jutott föld és a földdel együtt átvett egyéb beruházási szerek értékének apródonkénti visszatérítésére magukat kötelezni.

Ha a beruházásra felvett kölcsönt és az eként betelepített föld értékét alkotó egész összeg 100 vagy kétszerannyi időtartam alatt is, örökösök és örökösök által nem több, mint az így eladott föld értéke után eső tőkének 1 % és a beruházásokra fordított kölcsönnek, a kölcsönökkel kikötött % -nál 1/2 vagy 1%-kal többet számítana a kincstár mit közbenjáró, mégis dussabban és szerencsésebben járna el, mintha az állami fekvőségeket egyenes kézből közvetlenül eladná.

Tekintetbe sem véve azt, hogy az ilyen községekben a telepitettekkel szemben földes úri jogot gyakorolhatna, birtokaiból minden évben a mostanilag teljesen több és bizonyosabb jövedelmet húzna; mivel maguk a telepesek egyfelől a földet tulajdonaik gyanánt művelnék, másfelől minden erejükkel buzgalkodnának, hogy ők is mentől előbb birtokaiknak korlátlan urai lehessenek és a haza többi polgáraival egyenlő sorba lépve, egyenlő jogokat gyakoroljanak. Azt hisszük, hogy a telepeket nem volna sem czélhoz vezető, sem tanácsos, előzetesen minden polgári jogokban részesíteni, mivel különben is az ilyenek legnagyobb számmal azon néposztályból telnének ki, a kik jelenleg is sem adót nem fizetnek, sem választási és más jogot nem gyakorolnak.

Mindazonáltal szükséges, sőt elmaradhatlan feltételnek tartjuk, hogy azon mérvben, a mint fokozatosan köteleességüknek az állam irányában eleget tesznek, több és nagyobb kiváltásokkal úgy ruháztassanak fel, hogy midőn az utolsó évtizedekre eső tartozásaikat is törlesztették, a többi állampolgárokkal egyenlő mérvben osztozzanak tulajdon és a haza jó és balsorsában.

Semmi szándékunk további részletekbe bocsátkozni. Ott fekszenek a pénzügyminiszterium előtt a tized, a szőlő-dézsma, a földterhementesítési és egyéb váltások; valamint azoknál, szintegy járhatna el állami javainak eladásánál. Sőt egyszerűbben és complicitatlanabban, mert a koronajavak nincsenek annyi és oly sokféle anejiókkal összefüvve, mint az alkotmány elveiből és mindenféle örökösödési jogokból eldarabolt és különféle vidékek és osztályok szerint különféleképpen kibontakozott és fejlett: tizedjárulékok, dézsma, föld és egyéb terhementesítések, mert a koronajavak a korona és a nemzet közvetlen tulajdona, tehát a nemzet és a korona azokat, mint közvetlen tulajdonát adná el és szándékához vehetné korlátlanul a feltételeket is.

Mindenütt a koldusok és csavargók szaporodásának, a gonosztevők, utonállók és fosztogatók garázdalkodásainak egyedül szülőke, a munka- és kereselhiány. Neveljük e bajt az által is, hogy leküzdhetlen örökölő hajlamunknál fogva két-három holdnyi földterületen is korlátlanok és függetlenek ohajtuk, valahányan vagyunk, fejenként lenni. Mi természetesebb, hogy az által hazai községeinkben a mig egy uton elfogott karaván cigánycsapat, a faluban egy napszám után tengődő bockoros lesz, minden nemes és nemzets úr kerülni fogja a kaszát és kapát, de kerülni fogja az ipart és egyéb foglalkozást is. Minek koldusbot a vége.

Bárhogy vesszük is a dolgot, mentől inkább fog ezen ügy elhanyagoltni, mentől kevesebb fontosságot fognak a községi élet és ügy rendezéseinek tulajdonítani a földkeresésben, minden országban a nép élén álló szak és nem szakfériak, annál inkább fog mindenütt a nép erkölcsi érteke súlyyodni és vele együtt az országok és népek gyökerükben rendülnék meg.

A szegényügy rendezése és a munkaerő fokozása karöltve járnak. Mind a kettő az államhatalomnak közvetlen érdekeivel van összeforva és azért minden államban azok, kik a legtöbb hatalom élén állanak, a népjog és az állam érdekei ellen vetenek, ha minden kiváló jó alkalmat, mely az országok és népek boldogságának előmozdítására kínálkozik, hanyagság következtében kedvező időben egész erejükkel megvalósítani nem készek.

Ha valamikor valamiben, most és ezen ügyekben volna igazán helye az ángolokat és francziákat nemcsak utánozni, hanem meg is előzni, mert bizton hisszük, hogy a haza határain belül gyarmatokat, telepeket támasztani és azokat felszabadítani, nem egyéb, mint a haza és nemzet belőlől kiférel gravitáló hatalmát és erejét fokozni és nevelni.

Torontálmegye közigazgatási, közgazdasági és közmívelődési állapota az 1874-ik évben.

Hertelendy József, megyei főispánok a magas kormányhoz intézett jelentéséből.

(Folytatás.)

A községek törzsvagyona tekintetében igen nagy aránytalanság tapasztalható e megyében, mert az ösmegye községeiben a törzsvagyon legfeljebb egy néhány épületből áll, az ugynevezett községi legelők habár a községekre televényezve, nem ezeknek tulajdonát, hanem a bányási urber szerint az urbéri telkek kiegészítő részét képezvén, ellenben a megyei végvidéki községeiben nemcsak a terjedelmes községi legelők képeznek községi törzsvagyon, hanem még ezen kívül minden egyes község a katonai kincstár tulajdonát képezett rétekből 0 es. és ap. királyi Felső-gének legmagasabb elhatározása folytán jelentékenyebb terjedelmű réti földekben, ezen kívül pedig a felszított végvidéki katonai pénzalapokból több ezer forintokra menő és kötelezvényekbe fektetett tőke vagyonban is részesült, ennek következtében az összes, körülbelül 4 millió forint becserékű községi törzsvagyonból az ösmegi 176 községre mintegy 1 millió forint, a végvidéki 44 községre pedig mintegy 3 millió forint értékű vagyon esik.

Az összes községek adóssági állapota, az adótarozásokat ide nem számítva, körülbelül 400 ezer forintra tehető, a mely tartozás azonban legingább az államtól nyert és a községeknek kiosztott inségi kölcsönből állván és a községek által az egyesektől ismét behajtatni fogván, inkább kezességi kötelezettségnek mintsem adósságnak tekinthető.

A községi pótlék e megye területén általában számítva, 20 százalékra tehető; a legkisebb községi pótládó 6%-ra, a legmagasabb pedig 50%-ra megyen, csupán a végvidéki alibányi járás községei és néhány ösmegyei német község nem vetnek ki pótládót, mert az előbbieket a legelők, az utóbbiak pedig a községi malmok jövedelméből fedezik költségeiket.

A községek részéről új szerzések és befektetések néhány iskolai épületeken kívül nem történtek, Perlasz végvidéki község kivételével, mely a vele határos Beloblató nevű 720 hold kiterjedésű rét, 45,000 ft. o. é. vételáron megvette a magyar államkincstártól.

Harmadik rész.

A törvényhatóságok közmívelődési érdekei.

1. A törvénykezést illetőleg a község az igazságszolgáltatást keresi, és pedig népünk perlekedő természeténél fogva nagyobb mérvben keresi azt, mint bárhol másutt, de kellő igazságszolgáltatást nem talál, főleg a bíróságok személyzetének csekély volta és a peres eljárás hosszadalmasságánál fogva. A bíróságok, melyeknél a bírák létszáma amugy is csekély, de melyeknél még ezen állomások is, ha egy vagy más okból megürülnek, nem épen alkalomszerű takarékosági szemléletből évekig be nem töltetnek, a törvényben megszabott köteleességeiknek eleget nem tehetnek; így p. o. a sommás eljárásnál, melynél a bíró, a panaszt jegyzőkönyvbe venni köteles volna, azt nem teszi, hanem a panaszt, legyen bár a per tárgya még oly csekély összeg is, ügyvéddel utasítja, az ügyvéd pedig azonnal előleget kíván, melyet a panaszos a legtöbb esetben meg nem adhatván, kénytelen jobb időkre hagyni követelésének érvényesítését. Főleg a végvidéki részekben számosak az alapos panaszok, a törvénykezés ellen, mert ott minden járásbírósnál csak egy bírói személy léven alkalmazva, ez a bűnvizsgálatokkal és mint-hogy a végvidéki bíróságoknál bírósági végrehajtók még nincsenek alkalmazásban, a végrehajtásokkal van leginkább elfoglalva, a panaszos tehát oda utasítatik, hogy keresetét ügyvéd által írásban adassa be; ügyvédek a végvidéki járásbírókhoz székhelyein nem laknak, és csakis Pancsován a törvényszék székhelyén lakik néhány gyakorló ügyvéd, a felperes tehát gyakran 5-6 mltfnyi távolságra kénytelen menni, hogy 50 frtos követelésnek behajtására ügyvédet találjon, a ki pedig 25 ft. előleg nélkül szóba sem áll az illetővel; holott azelőtt a határőr vagy laklheyen vagy annak közvetlen szomszédságában lévő századparancsnokságnál mint illetékes bíróságnál, ha nem is mindig részrehajlatlan igazságszolgáltatást, de legalább ügyének gyors és költség nélküli elintézését feltalálhatta. Általános továbbá a panasz úgy az ösmegyében, valamint a végvidéki részekben is a televényi eljárásnak lassú és késedelmes volta miatt.

Az igazságszolgáltató közegek területi elosztása kielégítő és a közlekedési viszonyokkal is összhangzásban volna, csak hogy az év zordan szakában az utak járhatlansága miatt a bíróságok székhelyétől távolabb fekvő községek lakosaira nézve a bíróságokkall érintkezés igen meg van nehezítve.

A törvényeknek és hiányaiknak hatása a társadalom közérkölségére és közgazdasági viszonyaira nézve kedvező nem lehet, mert határozott anyagi törvények hiányában az alsóbb, valamint a felsőbb bíróságok által is analog esetekben különböző ítéletek hozatván, ez által valamint peres eljárásunknak bizonytalansága, hosszadalmassága és költségessége következtében az igazságszolgáltatáshoz bizalom, a közönségben meglazul. A megye végvidéki részeiben általános panasz tárgyát képezi az ottan érvényben lévő örökösödési törvény, a mennyiben ez a meglévő házközösségeknek nem törzsök, hanem fejek szerinti felosztást rendelvén, ennek következtében számos igazságtalanság fordul elő, p. o. egy házközösségben létezik két testvér, az egyiknek van egy gyermeke, a másiknak hat; ez esetben, ha a házközösség felosztatik, az egész vagyon 9 részre osztatik fel, az egyik testvér kap 2 részt, a másik 7-et, mert az udjondszulott csecsemő is hasonló részt kap a meglétt emberrel.

A közérkölségre nézve hátrányosnak mondható még a bűnygyekben, főleg pedig a bűnvizsgálatoknál tapasztalt lassú és hosszadalmas eljárás, a mely főleg a határvidéki

TÁRCZA

Egy kisértet.

A tábornoki rangban elhunyt St. André fiatal korában Strassburgban állomásozott. Innen Párisba utazandó azon gyorskocsik egyikében bérelt helyet, melyek a nevezett két város közt közlekedtek. A kocsiban ismeretséget és barátságot kötött egy szintén Párisba utazó fiatal emberrel, kinek nevét ki nem puhatolhatom. En még ismertem ezen St. André: magas, szép külsejű férfi vala, komoly, soha sem nevető arccsal; oly külső, mely kimondhatatlanul emelérdekeséget azon vig ötletek és tréfáknak, melyek őt folytonosan foglalkoztaták.

Fiatal, körülbelül az ő korában levő embernek lévén utitársa, kivel, mint ép említém, barátságot kötött, egymással kölcsönösen családijukról, s mind arról, mi családjukra vonatkozott, beszélgettek. St. André megtudá új barátjától, hogy az Párisba érkezve, egy gazdag örökösöt, atyja benső barátja egyetlen leányát nől veend. Mentől kevésbé szoktak a fiatalok egy és ugyanazon tárgy fölött elmélkedni, koruk gondatlansága és azon kevés fontos tárgy miatt, mely hatáskörükben fölmerülni szokott, annál inkább foglalkoztatja őket egy vagy más komoly érdekes tárgy, melyet a véletlen hoz utjukba. Így történt, hogy St. André is mindent megtudott a legkisebb részletekig egy új barátjának, mint annak araja családjáról. E fiatal ember ugyanis csupán házasságával lévén elfoglalva, folytonosan arról beszélt s a legkisebb körülményt sem hagyá fölemlitetlenül abból, mi saját személyére vonatkozott, ugy a multat, mint a jelent és jövőt illetőleg.

Ily társalgás közt ért a két barát Párisba. Mindketten a Richelieu utcában fekvő Angyalországhoz címzett fogadóba szálltak. Alig rendezék be szobáikat, St. André barátját már is heves belgörcsök lepik meg. E baj egyre vesélyes alakot öltött s minden segély daczára, melylyel a beteg megmentésére siettek, az alig két óra leforgása alatt meghalt.

St. André meghatva a szerencsétlen fiatal ember sorsa által, megmenteni azt nem bírván, köteleességének tartá mind abban eljárni, mit tőle a helyzet követelt. Ennélfogva tudván, hogy az elhunyt ugyanaz nap reggelén váratott leendő ipjának, magához vevé, mindazon iratokat, melyeket az elhunyt ruhái zsebeiben és tárczájában talált s utnak indult az iphoz, átadandó ezen irományokat s tudatni vele a történt szerencsétlenségét.

Eddig minden jól ment. A dolog rendje szerint történt minden s valószínűleg így is végződött volna egy véletlen közbejötté nélkül, mely elfelejteté St. Andréval azon jó szándékot, melylyel utnak indult. Ugyanis barátja ipjának házához érkezve, az inasok tudva, hogy egy vő váratik, — egy fiatal ismeretlen embert látván megjelenni, legkevésbé sem kételkedtek, hogy ez az öljáitva várt vő s siettek is azt, mint ilyet a ház uránál bejelenteni, ki a maga részéről St. André elé sietett s karjai közé szorítá és szóhoz sem hagyván jutni, magával vonszoló néje szobájába s bemutatá ennek mit vót és leányának mint férjét.

St. André legkevésbé sem iparkodott tévedéseket eloszlátni. Nem állhatott ellen az ohajnak e családát saját mulasztásá fölhazsnálni. Szerepét híven játszá. Átadá az ip- és napának a leveleket, melyek kézbesítése az elhunyt vala bízva, s mindenről a legkisebb részletekig tudomása lévén, hiba nélkül vála-

szolt valamennyi hozzá intézett kérdésre. Különös szerencséje volt a fiatal kisasszonynál, kinek egy szempillantása elegendő volt, észrevenni a szép alakot, melylyel a természet völegényét megáldá. Jelentik, hogy az ebéd fölfordva van. St. André jövendöbelje mellé ülteték; az atya és anya túlboldogok, azon tiszta örömmel átengedék magukat, melyet a teljes meglepődés nyujt. Leányuk igen tartózkodó volt, nem beszélt semmit, alig válaszolt és gyakran elpirult. St. André udvarias és szorgoskodó volt irányába, figyelmes és előékeny az atya és anyával szemben, magatartásában mindig komoly, szeretetreméltó s vig beszédében.

Az ebéd és fekete kávé után a társalgás komolyabb alakot öltött. A berendezésről beszéltek s figyelmüket egy újon berendezendő háztartás felszereléséhez megkívántató tárgyak legesekélyebbike sem kerülé ki. Midőn legjavában folyt a beszéd, St. André fölkel helyéről, kalapját veszi s elmenni készül. „Hova megy ön? kérdi őt az ip. „Távoznom kell sürgős teendőim miatt. „Hogyan? Miféle dolga lehet önnek e városban, hol ön először van életében és senkit sem ismer? „Mindez igaz; de nem kevésbé igaz, hogy okvetlenül távoznom kell. „Ah! tudom már, mi dolga lehet önnek, — valamelyik bankrhoz szándékozik menni pénzürt. Tudja meg, hogy én önt pénzben nem fogom szükeget szenvedni hagyni; bármely összegekig szolgáltatás állók. Különben azon esetben, ha ön kizárólag bankárjánál akarja szükségét fedezni, rendelkezésére bocsáthatok valakit, ki ügyeit elvégzendü és ön nem fosztand meg bennünket a szerencsétől, önt birhatni. „Nem, épen nem ez okból kell távoznom. Mi távozásra int, olyas valami, hol jelenlétem föltétlenül szükséges. Beszéd közben St. André egyre az ajtó felé tartott. Az

előszobában találta magát, hova az ipa is utána ment. „Most, miután egyedül vagyunk“ folytatá St. André „és a hölgyek nem hallhatnak bennünket, tudatom önnel, hogy engemet ma reggel, kevéssel megérkeztem után nagy szerencsétlenség ért. Belgörcsök leptek meg, melyek halálot okoztak. Szavam adtam, hogy este hat órákor eltemettem; látja, hogy a találatól nem menthetem föl magamat. Először lépek fel e helyen s ha én mint ismeretlen be nem váltánám szavamot, igen valószínű, hogy a könnyelműség gyanujába esném, mi káromra lehetne.“

Könnyen elképzelhető megütkezés, melylyel az ip St. André hallgatá. Mindazáltal e gondolat általában oly eredetinek tűnt fel előtte, hogy szobájába visszatérve, a mely nevetéstől alig bírta megmagyarázni neje és leányának azt, mi vig kedélyhangulatot okozá. Aztán e tréfan mulattak, mig az óra hatot, majd hetet mutatott; kezdtek meghökkenni, hogy a fiatal ember még mindig nem tér vissza. Két negyed nyolczkor az ipa túrlümet vesztve, elküld az Angolországhoz címzett szállodába, megtudandó, hová lett veje. Az inas, ki e megbízásban eljár, mint természetes, a valódi vő, St. André fiatal barátja után tudakozódott. A szálloda cselédsége értesére adá, hogy az, a ki után tudakozódik, reggel kilencz órákor megérkezett, tizenegy óra felé meghalt, s esti hat órákor eltakarítottá. Nehéz lenne leírni azon meglepetést, mely e hír hallatára az ipa, ugy neje és leánya arczáról visszatükröztek. A történet ezzel végződik és ép nem ad fölvilágosítást az iránt, hogy valjon tett-e ezen család egyéb kutatásokat is, és mily eredménnyel, mit tudni nem is fontos. Álgynay T.

rész
gém
első
még
vissz
harr
köve
meg
értv
118
illet
ezek
zeli
van
keze
lekez
kath
ezek
horv
kath
közs
(rem
inté
a tar
felel
helye
Nagy
valani
es. k
lyeb
magy
Trivi
kotele
tödu
mint
elég
befog
tand
nékül
34,72
80 ex
van p
százi
melj
buzg
munk
eddi
nemly
a nagy
szeri
fők
emelt
ittidő
műkö
nek
léket
össze
Ruzs
rinkov
nem
ségnek
1988
teni,
tak
B
utáni
mi eze
terveze
vevői
K
Cse
szab
vagy
97-35

részekben a bírósági személyek elégtelenségénél fogva divik, a melynek következtében az első bünygybeni vizsgálat igen sok esetben még akkor sincs befejezve, midőn az illető vizsgálat alatt álló egyén a második vagy harmadik büntényt, vétséget avagy kihágást követte el.

2. A közoktatást illetőleg Torontál-megye területén, a végvidéki részeket is ide értve, összesen 280 iskola létezik, és pedig 118 községi és 162 felekezeti; nemzetiség és illetőleg nyelv szerint: magyar iskola 50, ezekből községi 19, római katolikus felekezeti 27, helvét felekezeti 4; német iskola van 92, ezekből községi 60, rom. kath. felekezeti 31, evang. felekezeti 1; szerb iskola van 71, ezekből községi 23, görög keleti felekezeti 48; román iskola van 42, ezekből községi 5, görög keleti felekezeti 33, görög kath. felekezeti 4; bolgár iskola van 7, ezekből községi 4, rom. kath. felekezeti 3; horvát iskola van 8, ezekből községi 4, rom. kath. felekezeti 4; tót iskola van 7, ezekből községi 3, evang. felekezeti 4; zsidó iskola (rendszeres) van 3, mind felekezeti. A tanintézeteknek száma és területi felosztása a társadalom igényeinek teljesen meg nem felel, szükséges volna tehát a megye székhelyén egy főgymnasium és egy reál-iskola, Nagy-Szent-Miklóson pedig egy polgári iskola, valamint a végvidéki részekben a felosztatott cs. kir. katonai ügyvezető Triviál-iskolák helyébe ott, hol a községek ezt kérelmezik, magyar állami népiskolák felállítását, mert a Triviál-iskolák beszűkítése folytán az iskolakötelezettek most mind a községi népiskolákba tudnak, ezek pedig úgy a helyiségekre, valamint a tanítók számára nézve, sok helyen elégtelenek az így megszorított tanoncok befogadására. A tantermek száma is szaporítandó volna, mert a megyében (a határvidékek nélkül) 51,596 6—12 éves tankötelesek közül, 34,724 látogatja az iskolákat; egy tanteremre 80 gyermeket számíthat, kellene 437 tanterem, van pedig 358, e szerint hiányzik 76 tanterem. (Vége következik.)

HIRHARANG.

* Lapunk szerkesztője felsőolvasorsági utjából már hazatérőben van, s úgy reméljük, hogy még e héten visszaérkezik.

* Városunk szépítésén ernyedetlenül buzgólkodik derék polgárnagyunk, volt alkalmunk látni ama kockaköveket, melyekből már eddig 20.000 darab megérkezett és melyek némely utcák kikövezésére fordítatni fognak, a nagyhid is átadomatik és az amerikai rendszer szerint lakozkabarokollal fog ellátni, a hid-fők és ezekhez képest az utca kövezete is emeltetni fog.

* A szerb színtársulat néhány heti ittüdés után városunkat, hol szép sikerrel működött, elhagyni készül; ezen társaság, melynek néhány igen jeles tagja van, kedvező emléket hagy maga után, minthogy a jól sikerült összevago előadások, a válogatott műsor s főleg Ruzsits úr és neje, Szajevits úr és neje, Marinkovits a. és Hadzits k. a. művészi játékuk nem egy élvezetes estét szerzett a közönségnek.

* Hétfőn szép holdvilágos estén nagyszámú közönség hullámozott a fútczán és élvezte a nap tikkosztó melege után a kellemes esti léget — midőn egyszerre oly csatornabűz támadta meg az orrokat, hogy a legvitézebbek is futásnak eredtek; mi is ezek között voltunk, de velünk volt közkezdvségű polgárnagyunk is, ki minket biztosított, hogy, habár ezen bűzök a városkapitány tárczájához tartoznak, mégis intézkedni fog megszüntetésük tekintetében.

* O-Besenyői kerület tisztelt választóihoz! Az ó-besenyői választó kerületbeli országgyűlési képviselő választás iránt Ó-besenyőn f. hó 20-án délután 2 óraker tartandó értekezletre a kerületbeli választók pártkülönbség nélkül ez uton is meghívotnak, és felkértek, hogy községenként választandó; küldöttségek által magukat képviselhetni szíveskedjenek. Pokay, s. k., mint torontálmegye szabadlövő part központi bizottsága által kinevezett elnök.

* Balogh János az ó-besenyői kerületnek eddigi derék munkás képviselője kir. közjegyzővé kinevezetvén, többé fel nem lép és választóinak nem elő szóval, hanem egy igen jelesen szerkesztett röpiratban számolt be.

* Mi okból választatik meg ujjalag Zenta város volt képviselője? A N. T. Z. írja: néhány nap előtt egy tisztas zentai választó volt városunkban, ki egy itteni ismerőse által interpellaltott, hogy mi okból akarják a Zentaiak a nöemantipatióért rajongó és az ingatlan birtok egyenlőtlen felosztásáról sajtóságos fogalmakkal bíró, eddigi képviselőjüket M. J. urat újból megválasztani. A tisztelt választó fejét vakarva következőleg válaszolt „eddigi képviselőnknek csak oly jól ismerjük mint önök, de épen mert ismerjük, újból meg fogjuk választani.“ „De miért?“ „Egyszerűen azon okból, mert, ha 3 évig nyakunkon ül, a parasztok és általában az egész nép között nyughatatlanságokat idéz elő. Magunkon tehát másképp segíteni nem birunk, minthogy Pestre felküldjük, így aztán otthon békével vagyunk.“

* Benedek Aladár „Uj idők“ című tartalmas szépirodalmi, társadalmi- s divat-lapjának 23-ik száma a következő érdekes tartalmat hozza: „A de la Bastie-féle ruganyos üveg“-ről, A—d-től; „Régi dana“ (eredeti költemény) Paphalmittól; „Genovéva, vagy a puritán házi nevelés tükölpéldánya“ (eredeti vig beszély), Lauka Gusztávától; „Aequam mento“ (Horász költeménye) Szulik József fordításában; „Szerelm és szenvedés“ (Polko Eliz elbeszélése); „Heine prózáiból“; „Egy nap a Pluto bolygón“ (regényes utazás) báró Sternberg A.-tól; Irodalmi, társadalmi és művészeti hírek; A borítékon: előfizetési felhívás a „Milyenek a nők?“ című munkára; divat-tárca-üzenetek; Hymen, szőrejtvény, sakktalány (hármás jutalmakkal); a szerkesztő nyílt válasza; vegyesek, hirdetések. Előfizethető e jó lapra július-szeptemberi évnegyedre 2 frt. 50 kral; július-decemberi félévre 5 frtal. Budapest, Kristóf-tér 2. sz. kiadó hivatalban. Melegen ajánljuk e hetilapot a közönség s különösen a művelt hölgy-világ méltó figyelmébe.

* A „Vasárnapi Ujság“ június 13-ik száma következő tartalommal jelent meg: Réthi Mihály (árczképpel és Réthi mint „Nemesek

hadnagya“ című képpel). Törs Kálmántól. — „Apám koporsójánál.“ Költemény. Dalmady Győzőtől. — „Mi lett belőle?“ Elbeszélés. — „Karlsta foglyok Vittoriában“ (képpel). — „A föld árjáról.“ Kvassay Jenőtől. — „A rejtelmes sziget.“ (Verne Gyula regénye, képekkel.) — „Kortés-világ.“ Fővárosi tárca, Borostyányi Nándortól. — „Ez az anyakra tartozik.“ — „Régi magyar helynevek.“ — „A Czuczor-ünnepe.“ — Irodalom és művészet, közintézetek, egyveleg, sakkrovat, stb. rendes rovatok. A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára évnegyedre 2 frt; a „Politikai Ujdonságok“-kal és a „Magyar Gazdá“-val együtt 3 frt. — Ugyancsak a „Vasárnapi Ujság“ kiadó-hivatalában (Budapest, egyetemutca 4-dik sz.) megrendelhető; a „Képes Néplap“ legolcsóbb hetilap a magyar nép számára, mulattató és tanulságos tartalommal, s a hazai és külföldi politikát tárgyaló rendes rovatallal. Előfizetési ára félévre csak 1 fr.

* Tragicomicus szerelmi történet. Egy debreczeni „paraszti hivatal“ viselő egyéniség elment panaszt tenni, hogy felesége, mivel 20 év óta példás hűségben nyugodt családi életet folytat, a legujabb időben olyannyira megfélekedzett ottlart előtt annak idejében esküvel is megerősített fogadásáról, hogy rajta túlnézvén, éjnek idején bizonyos szerelmi kalandok megtarthatása végett lelopózik a kis kertbe s ott egy piktorlegényt boldogít szívkegyeivel. Kérdezték aztán az atyafitól, hogy tudja-e ezt valamivel igazolni, vagy meggyőződött-e a dolgról személyesen? Emberünk azonban tagadólag válaszolt, miután ugymond, az elmondottakat neki a felső szomszédában lakó komjánának a felesége beszélte el. Akkor hát vegyen barátom egy botot a kezébe, lopozzon be a kertbe, s mikor a találkozó tartatik, döngesse el annak rendje szerint a piktor-t is, a feleségét is, ha tetszik, — hangzott a tanács, miután itt egyéb segítség nincs. A bús férj ennek értelmében a következő éjen állást is foglalt nagy titkon a kertben, felmászván ott egy fa tetelére, s huszanggal kezében várta a turbekoló galambokat. Másnap aztán ismét elment panaszkodni a jogait lábballá tipró piktor ellen. Hat nem fogadta meg a tanácsot? Kérdezték tőle. Meg én kérem, hanem.... Még egy kis himezős-hamozás s aztán külsőt, hogy a tanácsot megfogadta ugyan, hanem az erdmény nagyon sajnosan utótt ki, mert az a fránya piktor nemcsak szerencsés don Juan, hanem még hozzá olyan ember, aki szobafestői pemzlijén kívül a somfabotot is ügyesen forgatja, s ennek folytán a leselkedő férjet jól elpáholta. Kérdezték aztán a kétszeresen szenvedett férjet, hogy miért kóli magát olyan nagyon ahoz a hűtelen nőhöz, miért nem engedí futni a világha szerelmes piktorával együtt? A férj erre észre tért, s kiadta az asszonynak rendeletben, hogy vagy hű marad, vagy elkergettetik. Ettől aztán a menyecske úgy megijedt, hogy nemcsak a piktorlegénnyel szakított végkép, hanem még ártatlan „piktor“ nevű kutyáján is tuladott, elajándékozván azt annak a bizonyos árulkodó felsővégi szomszédasszonynak. Az egészen az a legjobb, hogy szóról szóra megtörtént.

* Lulu nem olyan együgyű, mint a milyennek ki volt kiáltva, ha ama két nyilatkozat, melyet idézni akarunk, csakugyan tőle eredt. Chislehurstban ugyan is, hol a hercege

folyvásti tanulással tölti az időt, azon figyelemzetésre, hogy talán megerősítte magát, azt felelte: „a munka vigasz.“ Midőn pedig a hely szomoruvoltat hozták fel előtte, így felelt: „Igaz, szomorú: de én itt megtalálom azon olajat, mellyel a gladiatorok szoktak volt a küzdelem előtt testüket bekenni.“ A herceg és anyja Eugenia császárné különben e hó közepén Svájcba költöznek át az arenbergi kastélyba.

* Vicinális vasutak. Az osztrák államvasut, mint a „N. Fr. Pr.-nek írják, felkapta azon eszmét, hogy nagyobb mérvben vicinális vasutak építéséhez lát elő vidékeken, hol az érdekelt megyék a befektetett építési tőket kamatbiztosítékban részesítik. Mint lapunk is már hetekkel ezelőtt közölte, Barsamegye közönsége felszólította volt az osztrák államvasutat, hogy Aranyos-Maróthra a megye kamatbiztosítása mellett másodrendű vasutat építsen: a vasutigazgatóság legutóbbi ülésében elhatározta, hogy Barsamegye ezen ajánlatát elfogadja, ha a m. törvényhozás is megadja arra az engedélyt, és egyuttal megengedi, hogy a kamatbiztosítás arányában nyújtandó megyei járulékok az államadókkal együtt szedessenek be.

* Az éjszakamerikai színházaknál oly gyakoriak a tüzesetek, hogy néha, midőn valamely új darabot adnak elő, aszínlapra szerző neve mellett kinyomtatják az azon estén örökös tüzőlló kapitány nevet is. A tüzvesztési gyakorlat maga a közönség idezi elő, a mint ez a newyorki alsó-rendű színházak egyikében megtörtént, hol a verekedő ellenfelek az égő petroleumlámpákat vágták egymás fejéhez. — Mily fesztelenség uralkodik különösen némely newyorki színházban, megláthatni a következőből: Nem régebén észrevette egy a harmadik karzatlan ülő gentleman, hogy az ő helye bizony nem valami sokat ér. Kapja magát, lemászik a karzatot tartó oszlopok egyikének az alatta levő karzatra, ahol valóban jobb helyet talált; fölkiált tehát nőnemű társához: „Kati jer le, van itt jó hely neked is!“ És Kati lejött, még pedig a gentleman által megtett úton.

* Gróf Karacsanyi Guidóntól, ki folyvást beteg. — írja a „Föv. L.“ — haza hozták Párisból. Először gyógyhelyre vitték. Az, hogy hazahozása lehetségessé vált, jót enged remélnünk. Vajha e családi és honleányi éretnyekben gazdagon diszló urhölly ithon men-nél elebb visszanyerhetné egészségét.

TÖRVENYTEREM.

A n.-beeskereki e. f. kir. törvényszéknel 1875. évi június 12-én tartott nyilvános ülésben következő perek előadattak:

- Előadó: HOSZSZÚ GYÖRGY, kir. tszéki bíró
1641. sz. — Dimitrievich Danilo felperesnek — Mikloska Istvan ellen 89 ft. kárterítés és járulékaik iránt indított pere.
2552. sz. — Kappich Amalia alperesnőnek Csokás Veron özvegy Tolveth, most férj. Boros mint néhai Tolveth Jakab örököse ellen 1154 váltó ft. és jár. iránt indított pere.

H I R D E T É S E K.

1888. sz. 1875. (114-21)
Arlejtési hirdetmény.

Nagy-Becskek városa egy vágóhidat szándékozik építeni, melynek felépítési költségei 6071 ft. 56 krban állapittattak meg.

E czélből az árlejtés f. é. június 27-ik napján, délutáni 4 óraker a városi tanácssteremben fog megtartatni, a mi ezennel oly megjegyzés mellett tétetik közhírré: hogy a tervezett költségjyzék és árverési föltételek a városi számvevői hivatalnál minden nap megtekinthetők.

Kelt Nagy-Becskek, 1875. évi június 15-én. Kulifay Lajos, polgármester.

Cseplőgép gőzmozdonnyal szabad kézből eladandó, bővebb felvilágosítást szóval vagy írásban adhat Török-Becsén Rankovits István.

(97-3)

163. sz. b. v. k. 1875. (113-31)
II. árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik: miszerint a tek. n.-beeskereki kir. törvényszék telekkönyvi osztályának f. é. január 9-én 9961-1874. sz. a. kelt végzésével Gyorgyevits Anna részére a nagy-beeskereki 744. tjkönyvi számú ingatlanság öz. Parselich Erzsébetet illető felerészére nézve elrendelt árverés f. é. június 10-én sikert nem eredményezvén, a második árverés f. é. július 10-ik napjára kitűzetett.

Kelt N.-Beeskereken, 1875. évi június 11-én. Marianovich János, kir. bir. végrehajtó.

Egy Samuelson-féle ARATÓGÉP
oleső áron, alku szerint részletfizetésekre is, eladó Poroszkaynál. (112-31)

Ezennel van szerencsénk a t. cz. közönség tudlára adni, hogy f. é. május 1-től a kerepesi út és nagy kereszt-utca sarkán fekvő új épületben (dohány-utca sarkán) fiók-raktárt nyitottunk, melyben folyton a legujabb és legdivatosabb kocsikból nagy választék leend. A főraktár azonban ezentül is gyárunkban, salétrum-utca 4-ik szám alatt marad. Mély tisztelettel Kölber testvérek, cs. k. udv. kocsigyár Budapest. Hasonló nevekkel való tévedések elkerülése miatt levelekre és sürgönyökre „Kölber testvérek, udvari kocsigyár“ czim kitétele kéretik. (104-34)

Ingyen, sőt levélbeli kívánatra még bérmentve is! leggyönyörűbb női ruhakelmék nagy választéku mintagyűjteménye: HAMBURGER ADOLF divatárkereskedéséből IV., koronaherczeg-(úr)-utca 8-ik szám BUDAPEST.

TEMESVÁRI MANÓ czipő-gyára Budapest, király-utca 1. szám, ajánl hölgyeknek: Fűző topánkát brünnelből fénymázos orral, szép himzés díszszel... 2 ft. 70 kr. Fűző topánkák erős bőrből, fénymázos orral: szőgeve és srofol talpakkal, strapára és esős időre valók... 3 ft. 50 kr. Topánkák gummi-húzóval brünnelből fénymázos orral, magasra szabva, finom kiállítás... 3 ft. 50 kr. Topánkák gummi-húzóval erős chagrain vagy borjubőrből, szegezett és srofol dupla-talppal, nagyon tartósak... 3 ft. 80 kr. Kivágot párisi fűznivaló féltopán... 3 ft. 80 kr. U r a k n a k : Topánkák finom chagrain dupla bőrből... 4 ft. — kr. Topánkák vikszos vagy bagariabőrből, szegezett és srofos dupla talppal, igen erősek... 4 ft. 50 kr. Topánkák finom gitubőrből, czifra, fénymázos orral, szalonba és balba valók... 4 ft. 50 kr. Topánkák orosz lakkbőrből, szegezett dupla talppal, srofmunka... 5 ft. 50 kr. Vadászcsizmak vízhatlan dupla bagariaből vagy vikszos bőrből, háromszorosan srofol dupla talppal... 11 ft. — kr. Ugyanazok orosz lakkos bagariaből... 13 ft. — kr. Fiu-topánok vikszos- vagy bagariabőrből, srofol dupla talppal... 3 ft. — kr. Leány-topánok brünnelből vagy bőrből, igen erős szegezett dupla talppal... 2 ft. 60 kr. Gyermek-topánok brünnelből vagy bőrből, igen erősek, vassal szegezett talppal, igen jők és tartósak... 1 ft. 80 kr. Kimerítő árjegyzék ingyen és bérmentve. — Vidékről jövő megrendelésekre — postai utánvét mellett — legnagyobb gond fordíttaük. (71-10)

Arlejtési hirdetmény.

Torontálmege részéről közhírré tétetik, hogy a megye számára f. 1875. évre szükségelt tűzifa, u. m.: 135 öl gyertyán vagy cserfa átengedése tekintetében f. é. **június 21-én**, reggeli 9 órakor a megye székház nagy termében nyilvános arlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozni kívánók 10% bánatpénzzel ellátva azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az írásbeli ajánlatuk bánatpénzzel ellátva az arlejtés megkezdése előtt az alispáni hivatalnál nyújtandók be, s az arlejtés befejeztével nyitlatnak ki, későbbben benyújtott ilyen ajánlatok nem fognak figyelembe vételni.

Az arlejtési feltételek a szokott hivatalos órákban a megyei számvévi hivatalnál betekintheők.

Kelt N.-Beeskereken, 1875. évi május 31-én.

Torontálmege alispáni hivatala.

Arverési hirdetmény.

A n.-beeskerei e. f. kir. törvényszék telegkönyvi osztálya részéről ezenel közhírré tétetik, hogy a cs. kir. szab. alt. oszt. földhivatal mint végrehajtató részére 9764 ft. 91 kr. és jár. kielégítése végett Rosenfeld Mór végrehajtást szenvedő neve alatt a n.-beeskerei község 490. sz. tjkben felvét, s 20.000 fira becsült ingatlan vagyónak végrehajtás utáni elárverezése elrendeltetvén, ennek a kir. telegkönyvi hivatal helyiségében leendő eszközölésére III. határidőül 1875. évi **július 5-ik** napjának, délelőtti 9 órája kitűztetik azon kijelentéssel, hogy a fennebb körülírt ingatlan javak a kiküldési áron alól, s szükség esetében 12000 fton alól is el fognak adatni.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverező bíróságnál letenni, az ígért vételért pedig 2 részletben és pedig az árverésnél azonnal felerészelt és további utolsó részt 3 hó alatt lefizetni azzal, hogy a bánatpénz az első részletben lézen betudandó, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telegkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt a kiküldött végrehajtónál megtekintheők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telegkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésk be; mert ellenkező esetben részükre Vécsey Béla ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a prrdts. 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket e hirdetésny közzétételének utolsó napjától, számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telegkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bír. végrehajtó jelentéstétel kötelezése mellett megbízatik.

Kelt a n.-beeskerei e. f. kir. törvényszék telegkönyvi osztályának, 1875. évi május 19-én tartott ülésében.

Arverési hirdetmény.

A nagy-beeskerei e. f. kir. törvényszék telegkönyvi osztálya részéről ezenel közhírré tétetik, hogy Iliszin Szára által képviselt k. k. Iliszin Uros mellenczei lakos végrehajtató részére 564 ft. 60 kr. tőke és jár. kielégítése végett Iliszin Glisa mellenczei lakos mint végrehajtást szenvedettől lefoglalt és a mellenczei 636. sz. tjkönyvben foglalt 1/2 urb. telekből alperest megillető 763 fira felbecsült 1/6 rész u. m. a „Grobniezaban“ 2404. a „Vodoplavban“ 2907. az „Osztrovaban“ 4922. r. sz. a szántóföldek, ugy a „Wiesenthalban“ 6274/a. r.-számmal jelzett fekvőség egy-egy hatod részre, nemkülönbén szintén az alperes tulajdonához tartozó, Momirov Pája és Bosnyák Vása földjei közt fekvő 160 fira becsült 2 lánca „Ueberlandialis“ föld 1/6 részére nézve az árverés elrendeltetvén, ennek a mellenczei községhezánál leendő eszközölés végett első határidőül 1875. évi **július 14-ik**, szükség esetében második határidőül **augusztus 14-ik** napjának mindenkor d. e. 10 órára tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverező kiküldötténel lefizetni. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a tkvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekintheők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telegkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésk be; mert ellenkező esetben a részükre Protits Sándor ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a hirdetésny közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telegkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Jakabffy Titus, kir. tszéki jegyző, jelentéstétel kötelezése mellett, megbízatik.

Kelt a n.-beeskerei e. f. kir. törvényszék telegkönyvi osztályának, 1875. évi február 27-én tartott ülésében.

Arverési hirdetmény.

A nagy-beeskerei e. f. kir. törvényszék telegkönyvi osztálya részéről ezenel közhírré tétetik, hogy Holeczer S. és fiai szegedi bejegyzett cégnek végrehajtató részére 244 ft. és járuléki kielégítése végett Nikoltis János n.-beeskerei lakos végrehajtást szenvedettől lefoglalt és a nagy-beeskerei község 544. sz. tjkönyvben lefoglalt 1035 fira fel-

Felelős szerkesztő: Balás Frigyes.

becsült 586. számú ház felerészére nézve a bírói árverés elrendeltetvén, ennek ezen kir. törvényszék telegkönyvi hivatalában leendő eszközölés első határidőül 1875. évi **július 9-ik**, szükség esetében második határidőül **augusztus 9-ik** napjának, mindenkor délelőtti 10 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alól is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverező bíróságnál letenni, az ígért vételért 2 részletben és pedig felét azonnal a leütés után, a másik felét 6% kamataival együtt az árverés napjától számítandó 3 hónap alatt ezen kir. törvényszék telegkönyvi osztályánál lefizetni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telegkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekintheők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telegkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelentésk be, mert ellenkező esetben a részükre kinevezendő gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a hirdetésny közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telegkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bír. végrehajtó jelentéstétel kötelezése mellett megbízatik.

Kelt a n.-beeskerei e. f. kir. törvényszék telegkönyvi osztályának, 1875. évi január 27-én tartott ülésében.

Arverési hirdetmény.

A nagy-beeskerei kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Kohn J. L. kérelmére Popov Ljubomir tulajdonához tartozó bíróság lefoglalt 2 lo és 1 koezi, melyek 50 fira felbecsültek továbbá, mellenczei község határában fekvő s szinte bíróság kielégítési alapul lefoglalt ugynevezett Mali rétben Czinczár Iszakov Jesta és Tosa birtokai közt lévő 1 lánca 40 fira, s ugynevezett bataillon düllőben lévő s 40 fira becsült 1 hold nem telegkönyvezett Ueberlandialis földből álló fekvőségeire a bírói árverés elrendeltetvén, ennek a helyszínén, illetőleg Mellencze községhezánál eszközölésére az első árverés határideje 1875. évi **július 15-ik**, a második pedig **augusztus 19-ik** napjára, mindig délelőtti 9 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók a becsértéknek 10%-át bánatpénzzel letenni tartoznak, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a kir. törvényszéknel, és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekintheők.

Felhivatnak mindazok, kik a foglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §. értelmében e hirdetésny közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknel nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Az árverés foganatosításával Jäger Károly, kir. törvényszéki irodatiszt jelentése bevéására mellett megbízatik.

Kelt a nagy-beeskerei e. f. kir. törvényszéknek 1875. évi ápril 28-án tartott üléséből.

Várady Mihály, kir. tszéki elnök.

Arverési hirdetmény.

A n.-beeskerei kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Kohn J. L. kérelmére Vuletas Milos tulajdonához tartozó bíróság lefoglalt s Kumán község határában lévő 2 lánca nem telegkönyvezett Ueberlandialis földje, melyek 100 fira felbecsültek, a bírói árverés elrendeltetvén, ennek a helyszínén illetőleg Kumán községhezánál eszközölésére az első árverés határideje 1875. évi **július 15-ik**, a második pedig **augusztus 19-ik** napjára, mindig délelőtti 11 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók a becsértéknek 10%-át bánatpénzzel letenni tartoznak, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a kir. törvényszéknel és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekintheők.

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §. értelmében e hirdetésny közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknel nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Az árverés foganatosításával Jäger Károly, kir. törvényszéki irodatiszt jelentése bevéására mellett megbízatik.

Kelt a nagy-beeskerei e. f. kir. törvényszéknek 1875. évi május 5-én tartott üléséből.

Várady Mihály, kir. tszéki elnök.

Pályázat.

A nagy-beeskerei r. kath. egyházi orgonási állomás betöltésére ezenel pályázat hirdettetik.

Ezen állomásra pályázók tartoznak a magyar és német nyelv tudását kimutatni és az orgonási kötelezettségen kívül egy zene- és énekiskolát vezetni, és erre naponta legalább egy tanórát szentelni.

Ezen állomással össze van kötve az 500 friból álló évidíjon kívül még 150 ft. lakbér és egy, mintegy 300 fira menő stóla-illeték.

Ezen állomásra pályázók tartoznak képzettségi okmányokat f. é. **július 15-ig** Mesznik Rezső, az egyház gondnokához intézni.

Az 1875. évi június 2-án tartott róm. kath. egyház-község bizottmányi üléséből.

Dr. Gesztessy László, elnök.

Szerkesztő-társ Kiss Károly.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskereken.

Arlejtési hirdetmény.

Az alólírt szolgabíróóság részéről közhírré tétetik, miszerint Torontálmege m. é. október 5-én tartott rendes bizottmányi közgyűlésben hozott 447. sz. alatti határozata folytán a Macedonia alatti Temes fahidnak helyreállítása összesen 643 ft. 66 krral előirányzott átengedése tekintetéből f. é. **június 27-én** reggeli 10 órakor az alólírt szolgabíróósági hivatalos irodában nyilvános arlejtés megtartatni fog, melyhez a vállalkozni kívánók 10%-nyi bánatpénzzel ellátva meghivatnak.

Utőajánlatok semmi szín alatt el nem fogadtatnak; a költségvetés és az árlejtési feltételek a szokott hivatalos órákban e szolgabíróóságnál megtekintheők.

Kelt Párdányban, 1875. évi május 29-én.

Bubalovics János, szolgabíró.

Hölgyeknek nélkülözhetlen!

RAVISSANTE

Dr. LEJOSSE-től Párisban.

Csak a hivatalosan megvizsgált, méregmentes, tiszta és teljesen ártalmatlan **RAVISSANTE** bír azon erővel, az emberi bőrt minden sérüléstől megmenteni, utőajánlatot megővni és szépséget s ifjúságot biztosítani. Ha a **Ravissante** napokint egyszer az ujhegygyel az arcra, vagy más testrésze dörzsöletetik, már a törülközős után tapasztalható a majdnem csodálatos hatás. Az arczon támadt ráncok és himlőhelyek elsimittatnak. A **Ravissante** ifju arczint idez elő, a bőrt fehérit, frissíti és finomítja; eltávolít leggyökebb idő alatt szepőt, májfoltokat, orrvörösséget, s a bőr minden tisztaltalanságait.

Már az első kísérlet után elhatározzák a t. hölgyek, jövőre csupán csak Dr. LEJOSSE világhírű „**Ravissante**”-ját használni.

Egy üvegtok ára 1 ft. 50 kr. és 2 ft. 50 kr. Postai küldésnél 20 krral több.

Kapható nagyban és kicsinyben **BUDAPESTEN:** Dr. LEJOSSE főraktárában, király-utca 15. l. emel. Vidéki rendelmenyek a legszigorubb titoktartás biztosítása mellett utánvétellel eszközöltenek. (94-50^a)

Kolozsvárt, 1875. május hóban.

T. cz.

Van szerencsénk becses tudására hozni, hogy

FRANZ J. L.

urat Torontálmegeyre főügynökünk kineveztek, őt jogérvényes kötvény kiállítás joggal felruháztuk, és

SCHMIDT KÁROLY

urat titkár és liquidatori minőségben alkalmaztuk.

Miután az alanti körlevelet becses figyelmébe ajánlánk, kérjük egyszersmind ottani főügynökségünket teljes bizalmában részesíteni és maradtunk

Tisztelettel

A „**VICTORIA**” biztosító társaság igazgatósága:

Bogdán. Szász.

(109-3^a)

Nagy-Beeskerek, 1875. május hóban.

Hivatkozva a fenti körlevélre bátorodom arról értesíteni, miszerint a „**VICTORIA**” biztosító társaság főügynökségét jogérvényes kötvény kiállítás joggal Torontálmegeyre átvállaltam és hogy Schmidt Károly úr titkár és liquidatornak neveztettem ki. Szíveskedjek biztosítási feladmányait teljes bizalommal hoztam utálni, ki is a legelősebb díjzámítás mellett pontos szolgálatot ígerek.

Teljes tisztelettel

Schmidt Károly, Franz J. L.

titkár. főügynök.

Iroda a főutcában, Haidegger-féle házban.

Staufenburg, im Mai 1875.

P. T.

Wir beehren uns, Ihnen zur geneigten Kenntniß zu bringen, daß wir Herr

J. L. FRANZ

zu unserm Hauptagenten für das Torontaler Comitae ernannt und ihn zur rechtsverbindlichen Poltzen-Ausfertigung ermächtigt, Herr

KARL SCHMIDT

aber als Secretär und Liquidator der Gesellschaft angestellt haben.

Belieben Sie von nachstehendem Circulär Notiz zu nehmen und unsere dortige Haupt-Agentenschaft mit ihrem geschäftigen Vertrauen zu beehren.

Hochachtungsvoll

Die Direktion der Versicherung-Gesellschaft „**Victoria**“:

Bogdán. Szász.

Gr.-Beeskere, im Mai 1875.

Bezugnehmend auf obiges Rundschreiben, erlaube ich mir Sie davon zu benachrichtigen, daß ich die Haupt-Agentenschaft der Versicherung-Gesellschaft „**Victoria**“ für das Torontaler Comitae mit dem Rechte rechtsverbindlicher Poltzen-Ausfertigung übernommen habe, und Herr Karl Schmidt zum Secretär und Liquidator ernannt worden.

Belieben Sie mir Versicherung-Anträge vertrauensvoll zuzuwenden, indem Sie der billigsten Berechnung und constanten Bedienung versichert

achtungsvoll ergehenst

Karl Schmidt, J. L. Franz,

Secretär. Haupt-Agent.

Comptoir im Haidegger'schen Hause, Hauptgasse.

Felelős szerkesztő: Balás Frigyes.

Szerkesztő-társ Kiss Károly.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskereken.